

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iani Gvlielmi Verisimilivm Libri Tres

Gulielmus, Janus

Antverpiae, M. D. LXXXII.

Cap. XIX. Quid nisi. Tempori. Andria Terentij versus tres de coniectura
constituti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70877](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70877)

venabulo, aut ceruos. Nam, audeo dicere: nihil venari
quàm hæc ita cohesisse.

*Nempe sues syluaticos in montibus sectaris venabulo
ceruos, qui tibi nihil mali fecerunt, verutis, ob rem
preclaram!*

Infectatio rei venaticæ est. Ex eodem libro ad
Nonius:

Tuus autem ipse frater cibarius fuit Aristoxenus.

Frater amicitis & amicitie significationem habet
notum est: hinc eleganter Varro fratrem cibari
dixit, qui congeroni suo imperdio victum curat
que tanquam pro cibo est: contra qui aluntur, cib
cidas Lucilius pari venustate nominat, lib. xxv
Viginti domi an triginta vel centum cibicidas alas. Ita Plau
tus iocosè amicum ferentarium vocat, qui reperi
opem fert & auxilium egenti amico. Trinamoro,
— nam illum tibi

Ferentarium esse amicum inuentum intellego.
Quo loco alludit ad ferentarios notum genus mil
tum in exercitu Romano.

CAPVT XIX.

*Quid nisi. Tempori. Andria Terentij versus tres de
ctura constituti.*

SCENA, Quid ais Byrrhia?

*Quid tibi videtur? adeon' ad eum? B. quid nisi? si nihil
impetres*

Vt te arbitretur. Si paratum mæchum si illam duxerit.
Æstuant priore versu interpretes & variante libri: sed
meo animo nō pessimè restitui, interpunctione paulu
lum immutata. *adeon' ad eum B. quid nisi? nihil impetres.*
Vt te arbitretur, &c. Quid nisi vetustè, quod nos tenet.

quid mi. Vfus eo vnicus Terentianæ venustatis
mator Afranius.

Me auctore mater abstinebis. quid nisi.

Mox subintelliges, si: vt frequenter & pereleganter
Latini. Menæchmis: Nam absque te esset, hodie num-
quam ad solem occasum viuerem. Si nihil impetres aut;
metum certè iniicies parati adulterij.

Scæna, Adhuc Archillis.

Atque aded in ipso tempore eccum ipsum Cuiam.

Libri mss. adiiciunt, Chremem: & disertim interpre-
tus idem agnoscit. Quare nemo mihi quidquam
credat, ni scriberit Terentius:

Atque aded tempore ipsum eccum obuiam Cuiam.

Tempori idem quod oportune, tempestiue: idemque
essebant, tempore; vt heri here, vesperi vespere, lu-
cace, mani mane. Epidico:

Aedepol ne istam tempore gnato tuo sumus

Præmercati.

Vulgaria lectio ab interpretis verbis deprauatis ma-
nauit: quæ ita restituo. *Quid aliàs] cur aliàs. Tempore]*
ipso tempore, in ipsa oportunitate, in ipso articulo. Eadem
liber contaminauit, vt mihi quidem videtur, locum
quædam huius fabulæ, Scæna vltima:

— C H. saluos sum si hæc vera sunt,

Colloquar. P A. quis homo est? Charine in tempore ipso
mihi aduenis.

Scripti plerique omnes duabus vocibus hîc auctio-
res sunt, *Adibo & colloquar*: quas homines religiosi,
quod versus excurreret, recipere non sunt ausi. atqui
inducto glossæmate nihil negocijerat & versui & in-
tertia loco motis subuenire, hoc modo:

Adibo & colloquar. P A. quis homo est? Charine tempore
mi aduenis.

Et hæc

Et hæc probabo doctis fortasse: ceteri quid probent
quid improbent manum non verterim.

CAPVT XX.

Plautus *Asinaria* emendatus.

ASINARIÆ Plauti scæna prima senex, alibi
per salutem suam suorumque adiuratus, ne ven-
reticeat, ita respondet:

Per Dium Fidium queris, iurato mihi

Video necesse esse eloqui, quidquid roges.

Ita ne obstinatè aggressus, vt non audeam

Profecto, percunctanti quin promam omnia.

Primo versu sententia heret. nihil enim per Dium
Fidium seruus quæsierat. itaque mutârunt alij, quæ-
queris: ego vnus litteræ mutatione malim, quæ
me Dius Fidius amet, inquit (per eum autem deum
iurat ex more, quòd sub dio esset) necesse esse videtur
eloqui tunc tibi omnia, ita me obstinatè aggressus es.
Adiurauerat illum nempe per suam & suorum fal-
tem, quæ obtestatio veteribus sanctissima erat. Ap-
puleius Milesiarum I I. Sic ille commotus: sed in
Byrrhena, quæ cum adiuratione sua salutis ingratis cogi
effari perfecit vt vellet.

Scæna, Hercle verò.

Metuo ne ille obscenarit mea false fallacia.

Laudat aliter Nonius, Et vocum illic obscenauit. Com-
ptè, nemo negat: sed vnde nescio an verum esse vo-
rim, Ecquo nunc illic obscenauit. Ecqua, inquit, illic
mihi fallaciarum comitia vitiauit. Illic antique pro-
ille, vt omnes norunt. Terentius: *Quam illic qui per-
vnde is sit thesaurus sibi.*

CAPVT